

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1779/2024
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Костића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 873/23 од 05.06.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 853/24 од 23.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Костића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 873/23 од 05.06.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 853/24 од 23.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 873/23 од 05.06.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. тачка 1) Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да представнику оштећеног РД „Farmalogist“ исплати износ од 3.100.242,55 динара, у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 853/24 од 23.09.2024. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је првостепена пресуда, тако што је, у складу да одредбом члана 258. став 4. ЗКП, окривљени обавезан да оштећеном РД „Farmalogist“ доо Београд исплати износ од 3.100.242,55 динара, у року од 9 месеци од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Костић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, које у образложењу захтева опредељује истицањем битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда одредби чланова 16. став 4. и 5. и 88. ЗКП, указујући и на повреду члана 395. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и сагласно одредби члана 492. тачка 1. и 2. ЗКП, предмет врати нижестепеном суду на поновни поступак или да побијане пресуде преиначи на начин указан у захтеву.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, оспоравајући разлоге правноснажне пресуде, као и повреде одредби члана 16. став 4. и 5. ЗКП, полемишући у вези са тим, са утврђеним чињеничним стањем у правноснажним пресудама, уз оспоравање оцене изведених доказа и изношење сопственог мишљења да је став о кривици окривљеног, суд засновао на његовом признању, које супротно одредби члана 88. ЗКП, није поткрепљено другим доказима, на који начин, по оцени Врховног суда, бранилац у захтеву указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду одредбе члана 440. ЗКП, док наводи браниоца - да су поједини доказни предлози одбране одбијени, по оцени Врховног суда, представљају повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Како, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и повреде одредби чланова 395. и 440. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, захтев браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић